

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264904672/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- [158] Hvoraf eractis kand, den højhed u-begriblig,
Som mellem Jorden er oc Himlen u-beskriblig.
- (i) Gidsing om Himle-højhed. En part vil der om saa paa himle hielen gette, (i)
U-stadig Maanen kold, den nærmeste Planete,
Ved sexten tusend Miil skal ofver Jorden gange,
Men op til Ledingen, vel Danske Miile lange,
Et hundret tusind er³ oc atten tusend Miile,
Hvad der om være kand, jeg ick her kand stüle.
- (k) Himmel-Gudjnden af supra. Maal du som maale kand, naar du ret maalet hafver
Dig strax *Urania* (k) ret riigelig begafver,
III. Her lader jeg bestaae den ottend' Himmel præctig,
Oc det forstiermed Telt, som HÆrens Haand almæctig
Haer vefvet denne dag, tapeetet blaet det stoore,
Forsprænged oc kast ud i konstelig Figure,
Med mange tusindmaal guld-stifter vel bepryded,
I megen perle-lius, bestucked vel oc yded.
- (a) Hver Planete hafver sin Bue oc Kreds. Nu under hvælning slig, (a) de andre buer alle,
Hver med et Lius, Gud sig, at ziire, lood befalde.
Paa det mand kunde saa bedst i nat-luft hin klare,
Blant andre Stierne-lob et øje tage vare,
- (b) Stadige Stieruer vandre, men Planeterne ick saa. Ja med forundring see, (b) de faste brand' at glindre,
Oc med et krylled Lius, meer end Planete tindre,
Som dennem understaa' oc ej med Skin at befve,
Men med et stadigt blus, i egen bu' at svefve.
Jeg det vel gifver maect at alle Stierner ere,
Eens Væsen oc Natuur, rund-støbt' udaf vor HÆrre,
- [159] Dog de som højest' er⁴, oc ofvermaade tycke,
Paa ottende Pallats, med skinnet sammen-trycke,
Oc derfor siunis os, som de sig stedse rørdede,
Et krylled tindre-Lius, paa runden altid førde.
Men vandre-stierner sin, paa viidt adskilde veje,
I Øjet tindrer ej, de nærmer Jorden dreje.
De krumme buer nj (c) med lencker Gud ej sanker,
Men een den anden self omringer oc omvanker.
(d) Jorden er Middel-puncten. Jo nærmer noget rund til middel-puncten (d) kommer,